

Aureli Martínez, conseller valencià d'Economia i Finances: "L'estalvi econòmic serà el resultat d'un major control de la despesa, però els resultats només es veuran a llarg termini."

El fantasma autonòmic de Goethe

Els Pressupostos del 94 reclamen reformes en l'administració autonòmica valenciana. Però l'excusa de l'estalvi és un miratge en temps de crisi.

Racionalització administrativa. Sota aquesta consigna —més pròpia d'un clima nòrdic que no pas tropical/ mediterrani, políticament parlant— s'ha fet públic un dels canvis més vistosos que aportarà la Llei de Pressupostos de la Generalitat valenciana per a l'any 1994. Així, una llei que representa, des del 29 d'octubre prop passat, 847.000 milions de pessetes, significa també un pla de reforma administrativa que, a primera vista, ja ofereix un autèntic ball de sigles. Qui diu reforma, vol dir desaparició, divisió o fusió d'organismes autònoms, d'empreses públiques i d'alguna direcció general (vegeu requadre en la pàgina 29).

Però aquesta supressió d'organismes no implica, de cap de les maneres, una eliminació important de personal; ni tan sols estalvi

econòmic a curt termini. Llavors, la pregunta seria la següent: si l'augment del funcionariat autonòmic (estimat en més de 500.000 persones) era fins ara el reflex d'una major preocupació pel subministrament de béns i de serveis públics —com talment es desprèn de l'estudi realitzat per l'Institut Valencià d'Administració Pública (IVAP) del període 1989/1991—, l'actual pla de reestructuració a quins criteris respon?

Joan Lerma ja ho deia. Aquest subministrament de serveis públics s'ha caracteritzat, aquests últims dos anys, per una major flexibilitat, centrada bàsicament en dos aspectes: en la contractació de personal i en una major intervenció. I la justificació d'aquesta política ha estat una clara separació en

L'equip de Lluís Berenguer

Rafael Ferrer Fombuena. Secretari general de la Presidència i Vice-president de la Comissió de secretaris generals.

Joan Antoni Llorens. Secretari general d'Administració Pública.

Miquel Mazón Hernández. Secretari general d'Economia i Hisenda.

Joana Serna Macià. Directora general de l'Institut Valencià d'Administració Pública (IVAP).

Hortensia Moriones Almaraz. Directora general de la Funció Pública.

instituts i altres organismes. Però aquesta etapa s'ha acabat, i s'ha optat, segons Aurelio Martínez, conseller valencià d'Economia i Finances, per "la racionalització entesa com a simplificació, que s'ha de regular a través de la Llei de Pressupostos i de la llei específica dels organismes afectats". Es tracta d'ordenar les actuacions d'aquestes entitats relacionades amb el pressupost de l'any vinent.

"El meu propòsit és que l'administració autònoma i totes les institucions que en depenen siguen sotmeses, durant la legislatura que ara iniciem, a una tensió incessant de perfeccionament i de millora. A aquest efecte crearem un instrument coordinador i catalitzador que s'encarregue de corregir defectes i disfuncions i d'introduir mesures encaminades a aconseguir de l'administració valenciana rendiments òptims". Aquestes paraules, pronunciades pel president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma, davant les Corts Valencianes en el darrer discurs d'investidura del 9 de juliol de 1991, són la gènesi de la reestructuració. Almenys així ho entén Rafael Ferrer Fombuena, secretari general de la Presidència i cap de la Inspecció General de Serveis, que assegura que tota burocràcia "tendeix a créixer de manera incessant; i aquesta dinàmica necessita un rèplica, un grup d'anticossos". Ara, amb una crisi que fa que la despesa pública es dispare, aquella idea originària cobra actualitat.

D'aquesta manera, tot allò que era bo fins ara, i que "a la pràctica no ha donat –sempre segons Ferrer Fombuena– els resultats esperats, perquè en moltes ocasions la creació d'organismes no va conduir a la supressió d'uns altres", porta a un seguit de mesures "impactants". Unes mesures que no signifiquen "l'eliminació" de serveis, perquè l'orga-

nisme només desapareix com a "figura jurídica organitzativa". Aquest procés s'iniciarà, legalment parlant, l'1 de gener de 1994, el mateix dia que entrarà en vigor la nova llei de pressupostos de la Generalitat. Llavors, les conselleries tenen un termini de quaranta dies per a aprovar els nous reglaments interns que s'encarregaran de les funcions dels organismes autònoms recol·locats.

Qualitat contra quantitat. El que no apareix en tot aquest procés és la paraula estalvi, que sol protagonitzar les situacions de crisi econòmica. Ni estalvi econòmic ni estalvi humà. "No amortitzem personal –afirma el conseller d'Economia–; es tracta d'una integració, d'un nou emplaçament; l'estalvi econòmic serà el resultat d'un major control de la despesa, però els resultats només es veuran a llarg termini". "L'amortització" de personal, que, segons Ferrer Fombuena, "en cap cas no significa engegar la gent al carrer", no afectarà més de 800 persones. El "pla de revisió" té la intenció de fer amortitzables tots els llocs susceptibles de ser-ho.

D'aquesta manera, de les 778 persones afectades per la Llei de la Funció Pública, segons la qual cap interí no pot estar més de tres anys en el seu lloc de treball, 224 persones veuran rescindit el seu contracte el dia 28 de novembre. Les 554 restants, igualment afectades per la dita llei, dependran del reajustament dels funcionaris que havien passat als organismes que s'integren. Quant a l'estalvi econòmic, "les xifres no es poden inventar –comenta el secretari general de la Presidència–, però seran la resultant del no-creixement, de l'amortització de places i de la congelació pressupostària". I resumeix: "Els canvis s'han d'analitzar des del punt

de vista qualitatiu i no des del quantitatiu”.

Aquest canvi de filosofia que fa que el presupost passe d'autònom –de cada institut, organisme, etc.– a central –de cada conselleria– és, segons un funcionari que per raons òbvies vol quedar en l'anonimat, “una campanya per a donar una imatge d'estalvi. En realitat, es carreguen un director general i la corresponent secretària, que en la majoria dels casos són recol·locats –i cobrant no pas molt menys del que cobren ara–. L'estalvi es produeix en tot cas, en dietes i en secretàries; tota la resta són números rojos: papers amb capçaleres, targetes de presentació que van a la paperera; mudances de canvi immobiliari, etc., que fan que el que costa més siga la remodelació”.

L'encàrrec del conseller. “No s'ha presupostat cap estalvi per una raó molt senzilla –declara Lluís Berenguer, conseller d'Administracions Públiques–: desconeixem la reestructuració definitiva”. L'operació més immediata és de revisar les estructures administratives dels instituts que desapareixen, comparar-les amb les de les conselleries respectives –“les mares”– i “fer desaparèixer –segons Ferrer Fombuena– els duplicats”. I d'aquest “profund estudi analític”, se n'encarrega un “equip de treball”, constituït “informalment per encàrrec” del conseller d'Administració Pública i que funciona com “una sub-comissió de la Comissió de Secretaris Generals” (vegeu requadre en la pàgina 28). Aquest equip de cinc persones es responsabilitzarà, segons Berenguer, de “decidir si el nombre de vacants pot ser objecte d'amortització o no, i per tant, quines d'elles aniran a concurs, a engruixir l'oferta d'ocupació pública”.

Això té dues finalitats: comprovar si sobren places amortitzables dins un termini d'austeritat o si han de ser reclassificades i donar estabilitat a l'ocupació pública.

Es dona la circumstància que Joana Serna Macià, que ocupa el càrrec de directora general de l'IVAP –on va substituir fa uns mesos Rafael Joan Fenollar; aquest, interpel·lat per EL TEMPS sobre la remodelació administrativa, s'ha limitat ha declarar: “Sóc la persona que més en sap, però per respecte al partit, no vull parlar”–, passarà a ocupar, segons Berenguer, la secretaria general de la Conselleria que presideix. Llavors, on anirà Joan Antoni Lloret Llorens?

Goethe, un cop intal·lat, com a ministre del duc Carles August, a Weimar, on va intentar de fer una reforma de la política interna, va dir, per a justificar la conservació, no tan sols del seu càrrec, sinó de la seva tasca política: “És preferible la injustícia al desordre”.

Joan Mari

Lluís Berenguer. A instàncies del conseller s'ha constituït un equip de cinc persones que funciona com una sub-comissió de la Comissió de secr. grals.

Els canvis segons els pressupostos del 94

Entitats autònomes de caràcter administratiu:

—Desapareixen:

- Institut Valencià d'Estadística (IVE. Conselleria d'Economia i Finances).
- Gerència de Ports (Conselleria d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports).
- Servei Valencià de Salut (SVS. Conselleria de Sanitat i Consum).
- Institut Valencià de Serveis Socials (IVSS. Conselleria de Treball i Afers Socials).
- Institut Valencià de la Dona (IVD. Conselleria de Cultura).
- Institut Valencià d'Investigacions Agràries (IVIA. Conselleria d'Agricultura i Pesca).
- Institut Valencià d'Administració Pública (IVAP. Conselleria d'Administració Pública).
- Institut Valencià de Foment de la Qualitat Agroalimentària (IVAFCA. Conselleria d'Agricultura i Pesca).
- Direcció General de Turisme (Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme).

Entitats autònomes de caràcter comercial:

—Desapareixen:

- Promocions Públiques Esportives, SA.
- Institut Valencià de l'Energia (IVE), recol·locat en la Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme.

—Es divideixen:

- Institut Valencià d'Arts Escèniques, Cinematografia i Música (IVAECM). L'institut Valencià d'Arts Escèniques es converteix en Teatres de la Generalitat; i Cinematografia i Música s'integra a la Conselleria de Cultura.

—Es fusionen:

- València Parc Tecnològic, SA, i Seguretat i Promoció Industrial, que passen a formar part de l'Institut de la Petita i Mitjana Empresa (IMPIVA).